

[Christmas Møller.]

ham, det indrømmer jeg, men lige just under de nuværende Forhold at give Regeringen saadanne Retsmidler tror jeg dog ikke, der er nogen Grund til.

Vi ser saaledes paa det, at Lovforslaget er slet gennemtænkt, hvad ogsaa selve Fremsettelsen af det viser. Der skal handles i en Panikstemning; vi for vort Vedkommende mener ikke, der er en Panik her i Landet, som begrunder dette Lovforslag. Regering og Rigsdag skal optræde roligt og værdigt, vi skal sige, at enhver lovlig Organisation med lovligt Formaal har Ret til at udøve sin lovlige Virksomhed. Jeg kan godt bruge et Ord af den højtærede Udenrigsminister under Valgkampen. Den højtærede Udenrigsminister udtalte fra Møde til Møde: Der skal være Orden i Danmarks Hus! Ja. Og den højtærede Udenrigsminister tænkte paa de økonomiske Forhold og gentog: Der skal være Orden i Danmarks Hus!

Ja, der skal være Orden i Danmarks Hus indadtil og udadtil, og Regeringen skal ikke mangle vor Støtte til Skabelsen af Orden indadtil saavel som udadtil. Men naar man tænker paa disse Opgaver, maa jeg ogsaa have Lov til at sige til Regeringen, at den kan gøre en væsentlig Gerning med Hensyn til at skabe Orden i Danmarks Hus ved at tage Afrustningsforslaget af Tingenes Dagsorden. Den kan gøre dette ved klart og tydeligt, uden Udæskning til nogen Side, at give Udtryk for det, som der kan blive Enighed om mellem alle Rigsdagens bestemmende Partier, ikke at vi skal træde Anskuelse for nær, ikke at vi ikke skal give Lov til paa lovlig Vis at agitere saaledes, som man vil det, men at slaa enhver ulovlig Bevægelse ned, hvad enten den kommer indefra eller udefra.

A. M. Hansen: Vil man bedømme dette Lovforslag retfærdigt, maa man se paa de Forudsætninger og Begivenheder, der gør en saadan Bestemmelse paarkævet. Hæfter man sin Opmærksomhed paa den Gæring og Uro, der er rundt om os, og betænker, hvor let saadanne Bevægelser udenfor vore Grænser erfaringsmæssigt forplanter sig og kan skabe Vanskelighed indenfor vort Lands Omraade, vil man forstaa, at der maa træffes Forholdsregler, og disse Forholdsregler maa træffes i Tide.

Det lod til, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der talte for det konservative Folkeparti, kunde svinge sig op næsten til Forargelse, fordi der her fremsættes

et Lovforslag om Forbud mod at bære Uniform. Hvad skal disse Uniformer til? Jeg hilser med Glæde, at dette Lovforslag fremkommer; Erfaringen lærer jo, at netop en saadan Uniformering meget let fremkalder Uroligheder. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Brorsen udtalte, at det danske Folk er et fredeligt Folk. Det er dansk Ungdom ogsaa; almindelig paaklædt kan dansk Ungdom gaa fredeligt Side om Side, uanset hvilke politiske Partier de hører til, men møder en Flok unge i Grønskjorter en Flok unge i Graaskjorter, har vi set, hvad Resultatet er, saa kan Næverne ikke en Gang gøre det, saa maa der Knipler og andre Vaaben til. Uniformerne fremkalder slige Uroligheder, og i en saa urolig Tid som den, hvori vi lever, kan man derfor, synes jeg, ikke forsøre at modsætte sig et Lovforslag som dette.

Jeg skal ikke følge det ærede Medlem, der talte for det konservative Folkeparti, og komme ind paa Enkeltheder, jeg skal kun paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Gennemførelse.

Axel Dam: Skønt jeg ikke hører til de bestemmende Partier, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller omtalte, og som han, saa vidt jeg kan skønne, heller ikke selv hører til i Øjeblikket, vil jeg dog tillade mig at udtale vort Standpunkt til det foreliggende Lovforslag. Nu skal Liberalismens Principper staa sin Prøve hos Dem, blev der hvisket mig i Øret af et Medlem af den høje Rigsdag, da vi begav os til denne Forhandling. Jeg antager, han dermed sigtede til, at han ventede, vi skulde være saa naive i dette Lovforslag kun at se en Begrænsning af den personlige Frihed til at klæde sig, som man vil, efter sin egen Smag, men det er aldeles ikke derom; Talen drejer sig, det drejer sig om kollektive Korporationer af politisk Art, som kan blive en truende Fare for den Ro og Orden i Samfundet, som vi ønsker opretholdt, og blive det netop i særlig Grad ved, at de er udrustet paa synlig Maade, saaledes at man kan se, hvem der er Ven, og hvem der er Fjende, naar man gaar over fra den mundtlige til den korporlige Udveksling af Argumenter — det har man jo ogsaa Eksempler paa; ikke blot i Tyskland, men ogsaa i mere civiliserede Lande har vi set, at man kan gaa over til saadanne Korporligheder ved Møder.

Hvorvidt alle de Bestemmelser, der er nævnt i Forslaget, er nødvendige, kan jeg